కొత్తరకం ప్రణయం

తనకి ఆఫీసుకి ఉత్తరం వచ్చిందనగానే, ఆశ్చర్యపోయింది జయంతి ఇదే మొదటిసారి ఉత్తరం చదవగానే, ఆశ్చర్యంతోపాటు భయం కలిగింది అది ప్రేమలేఖ అయినట్టయితే, విసురుగా చించి పారేసేదే! కాని అది తనగురించి తనకే తెలియని విషయాలను గురించి తెలియజేసిన విచిత్ర లేఖ! పక్క సీటులో కూర్చున్న నటరాజన్‌తో చెప్పి తొందరగా, కిందనే ఉన్న కేంటీన్‌కి వెళ్ళి, తొందరగా, ఉత్తరాన్ని మళ్ళీ చదివింది తనకి తెలియకుండానే కళ్ళంట నీరు కారడం ప్రారంభించింది తన మనస్సులో అటువంటి భావం లేదే! ఎవరీ సోదరి? ఎందుకు తన పై ఇలాంటి అభాండం వేసింది? సోదరి అని సంతకంపెట్టి ఉన్న ఉత్తరాన్ని జాగ్రత్తగా తన బాజులో దాచింది తిరిగి సీటులోకి వెళ్ళి కూర్చుంది పక్కనుంచి వెళ్ళిపోతూ అరుణ్ పలకరించాడు

"హాలో జయంతీ?" అరుణ్ మహారాష్ట్రుడు బొంబాయిలోనే ఆరు సంవత్సరాలై స్థిరపడిపోయిన జయంతికి మరాఠీ భాషంటే కొట్టినపిండి నడవడిలోనూ, అలవాట్లలోనూ ఆమె ఏ మహారాష్ట్రపు వనితకీ తీసిపోదు "హాలో" అనేసి ముక్తసరిగా తిరిగి ఫైలు చూసుకోవటం ప్రారంభించింది అరుణ్‌కి ఇది కొత్తకాదు ఆమెకి పని ఎక్కువగా ఉన్నప్పుడైనా, ఇంట్లో కాని, ఒంట్లో కాని బాగా లేనప్పుడు ఆమె ప్రవర్తన ఇలాగే ఉంటుంది పనిచేస్తున్నదన్న మాటే కాని, ఆమె మనస్సు మనస్సులో లేదు అందరూ తన వంకే చూస్తున్నట్టు ఫీలయింది ఇప్పుడామె మనస్సులో మిగిలేది ఒకటే ఒక ప్రశ్న ఎవరీ సోదరి? తనపైన తనకే సంశయం కలిగించే ఈ ఉత్తరం ఎందుకు రాసింది? ఆమెకి ఏం లాభం? తనజీవిత సర్వస్వాన్ని నాశనంచేసి ఆమె ఏం బావుకుంటుంది?

మూడున్నర అయింది అరుణ్ వచ్చాడు

"జయంతీ! టీకి వస్తావా?"

"క్షమించు ఇవాళ నేను టీ తీసుకోను నువ్వు వెళ్ళు అరుణ్" అరుణ్ వెళ్ళిపోయాడు జయంతి భయంగా గుండెమీద చేయివేసుకొంది ఆ ఉత్తరం ఆమెని అనుక్షణం బాధపెడుతోంది

ఆ రాత్రి ఆమెకి నిద్రపట్టలేదు ఈ విషయాన్ని తనెలా దాచుకోగలదు? ఎలాగ?

"ఇవాళ కాలేజీకి వెళ్ళవా అమ్మా" అన్నారు కామేశంగారు ఉదయాన్నే

"ఒంట్లో బాగులేదు నాన్నా" ఉద్యోగం చేస్తూ, బి ఏ కి చదువుతున్నది జయంతి ఉదయం కాలేజీనుంచి నేరుగా ఆఫీసుకు వెళుతుంది ఇంటర్ ఆమె అలాగనే ప్యాసయింది తన పన్నెండవ ఏటనే తల్లిని పోగొట్టుకొన్న జయంతి, మెట్రిక్ పూర్తి చేసి బొంబాయిలో ఉన్న తండ్రి దగ్గరకి వచ్చేసింది తండ్రి ఆర్థిక పరిస్థితి తెలిసిన ఆమె, పనిచేస్తూ చదువుకుంటానంది ఆయన దానికి ఏవిధమైన అభ్యంతరం చెప్పలేదు

"ఒంట్లో బాగులేకపోతే ఇవాళ ఆఫీసుకి వెళ్ళకమ్మా"

"ఆఫీసుకి వెళతాను నాన్నా"

"నీ యిష్టం నేను వెళ్ళిపోతున్నాను అన్నట్టు రేపు బ్రాడ్వేలో 'మహేశ్వరి' వేస్తున్నారుట రెండు టిక్కెట్లు బుక్ చెయ్యి తెలుగు సినీమా చూసి చాలా కాలం అయింది"

"అలాగే నాన్నా" కామేశంగారు

తారా మూర్తి

కొత్త సిగరెట్టు వెలిగించి మెట్లు దిగిపోయారు

* * *

జయంతి ఆఫీసులో అడుగుపెట్టిందో లేదో, అరుణ్ కనిపించాడు ఇంకా పదిహేను నిముషాలుంది

"ఇవాళ క్లాస్‌కి రాలేదేం?" అన్నాడు మరాఠీలో

"మలా బరా నై" అన్నది జయంతి అంటే తెలుగులో నాకు ఒంట్లో బాగు లేదని

"ఈ చాక్లెట్ తిని కాఫీ తాగు," అని చాక్లెట్ ఇచ్చి అరుణ్ వెళ్ళిపోయాడు ఆమెకి చాక్లెట్ ఇష్టంలేదు అప్పుడే వచ్చిన నటరాజన్‌కి ఇచ్చేసింది

ఓ! ఐ యామ్ సింప్లీ లకీ" అంటూ డ్రాయర్‌లో దాచేశాడతను

"అన్నట్టు ఏక్ ఎఫైర్ టు రిమెంబర్ చూశావా మిస్ జయంతీ?" అన్నాడు నటరాజన్

"చూశాను చాలా బాగుంది," అన్నది సంభాషణ ఆపుదామని ఉద్దేశంతో ఇంతలో రజని వచ్చింది అక్కడికి తెల్లటి చీరమీద ఎర్రటి బ్లౌజు వేసుకొని, రెండు జడలతో, చాలా ఆకర్షణీయంగా ఉంది చూడడానికి ఆమెకి రాజకీయాలన్నా, సినిమాలన్నా తగని పిచ్చి

"హాలో జయంతీ! నిన్ను చిన్న కోరిక కోరదామని వచ్చాను"

"బోలో సాబ్" అన్నది జయంతి

"రేపు సాయంత్రం మా సంయుక్త మహారాష్ట్ర సంఘం యాజమాన్యాన, దాదర్‌లో చర్చ జరుగుతుంది నీవు రావాలి మాట్లాడాలి"

"క్షమించు రజనీ! నేను రాలేను నాకు వేరే పని ఉంది"

"ఎవరైనా ఇష్టులతో సినిమాకి వెళ్ళాలా?"

"కాదు"

"అవును మీ ఆంధ్ర మీకు దక్కిందిగా మేము ఏమయితే నీకేం? అంతేనా?"

"నాకు అలాంటి భేదం లేదు రజనీ; ఉంటే అన్యభాష వాళ్ళయిన మీ అందరితో ఇలాగుంటానా?"

"డోంట్ టేక్ మై టాక్ సీరియస్‌లీ డియర్! వస్తాను

రజని మాట్లాడిన అన్ని వాక్యాలలోనూ ఒక్కటే జయంతి మనస్సుకి హత్తుకుంది

"ఎవరైనా ఇష్టులతో సినిమాకి వెళ్ళాలా?" అన్నది రజని మెరపులాంటి ఊహ తట్టింది జయంతికి ఈ సోదరి రజని కాదు కదా! ఎలాగైనా ఈ విషయం అరుణ్‌తో చెప్పాలి వారంరోజులు గడిపింది జయంతి ఈ రహస్యాన్ని తలచుకుంటూ ఆరోజున అనుకోకుండా అరుణ్ రైల్లో కలిశాడు సాధారణంగా ఆ రైల్లో అతను రాడు

"హాలో అరుణ్! ఇవాళ ఈ రైల్లో వచ్చావేం?"

"పనుంది దాదర్‌లో దిగాను అందుచేత!"

కంపార్ట్‌మెంట్ కలయచూచింది ఎవరో ఒక ముసలాయన పేపరు చదువుకుంటున్నాడు ఇంకెవరూ లేరు

"అరుణ్! నీతో ఒక విషయం చెప్పాలని వారంనుంచి అనుకుంటున్నాను కాని ధైర్యం చాలలేదు వారం క్రిందట నాకీ ఉత్తరం వచ్చింది చూడు" తన హేండ్ బేగ్‌లోంచి తీసి ఇచ్చింది ఉత్తరం ఇంగ్లీషులో ఉంది సంతకం "నీమంచి కోరే సోదరి" అని ఉంది

అరుణ్ ఉత్తరాన్ని శాంతంగా చదివి ఆమె వైపు చూశాడు

"నన్ను పరీక్షిస్తున్నావా జయంతీ!"

“నన్ను పరీక్షిస్తున్నావా జయంతీ ?”

“నిన్ను నేనేం అనలేదు లోకం సంగతి చూడు ఎవరీ సోదరి? నీతో నేను వేలం వెర్రిగా తిరుగుతున్నానుట అన్య జాతి వాడివనైనా నాకు లక్ష్యంలేదుట నీలో ఉన్న సంస్కృతి, నడవడిక నచ్చాయి కనుక నే నీతో నేను మాట్లాడుతున్నాను లేకపోతే ఎందుకు మాట్లాడతాను

“జయంతీ! నక్కలు మొరుగుతాయి ఏనుగు లక్ష్యపెట్టదు అని మా భాషలో సామెత ఉన్నాది ”

“మా భాషలోనూ ఉన్నాది అరుణ్ !”

“మన భారత దేశంలో భాషలు వేరయినా, భావాలూ, చాలామట్టుకు సంప్రదాయాలు ఒక్కటే జయంతీ ”

“అందులో ఆంధ్రులకీ, మహారాష్ట్రీ

నీతో మాట్లాడటం మూలాన, నీపేరు చెడిపోతుందని నీకు అనిపిస్తే ఈ రోజునుంచీ నీతో మాట్లాడటం మానెయ్యడానికి నాకేం అభ్యంతరం లేదు నీ మంచి కోరే వాళ్ళలో నే నొకణ్ణి అని మరచిపోకు ”

ఈ మాటలలోని గంభీరతకి జయంతి కదలిపోయింది ఆమెలో మారు మూలల దాగొన్న ఆత్మగౌరవం మేల్కొంది

“అరుణ్ ! నీవు చెప్పినట్లు కుక్కలు మొరుగుతాయి ఆ అరుపులకి నీ స్నేహాన్ని బలిచెయ్యలేను,” అన్నది స్టేషన్ వచ్చింది ఆమె దిగిపోయింది ఆమె మనస్సులో ఏదో భారం తగ్గినట్లు ఫీలయింది లోలోపల భయంగా ఉన్నా పైకి చలాకీగానే ఉన్నది జయంతి

గానే, జయంతి ఆఫీసుకి వెళ్ళింది ఏదో వీక్లీ చూస్తున్నాది

“క్షమించు జయంతీ” వెనక్కి తిరిగి చూసింది అరుణ్ “హలో అరుణ్ ” అతను జేబులోంచి ఉత్తరం తీసి ఇచ్చాడు ఆమెకి

“ఇది చదువు ”

“అరుణ్ !

నీవు జయంతి వెనకాల ఎంగుకలా తిరుగుతావు? నిన్ననే నేను ఆమెని కలుసుకున్నాను, బాగుండదేమోనని నీతో ఆమె మాట్లాడుతోంది మనస్సు, మంచితనం, లేని స్నేహం నీకేం తెచ్చి పెడుతుంది! ముఖప్రీతి కోసం నిన్ను చూచి లేని నవ్వు తెచ్చిపెట్టుకుంటుంది జయంతి స్త్రీ తన

★ కొత్తరకం ప్రణయం ★

వంతో కాదు ఎందుకు ఆమె ప్రేమను నీ వ్యక్తిత్వాన్ని ఒద్దుతావు నిమంచితే ఇదంతా ”

జయంతి మాట్లాడలేదు

“ఆమెను నవ్వుకలుసుకున్నావా జయంతీ!”

జయంతి చిన్నగా నవ్వింది ఆ నవ్వులో సంపూర్ణ విశ్వాసాన్ని వ్యక్తం చేసింది అరుణ్ మళ్ళీ అడిగాడు

“నిజంగా చెప్పు జయంతీ! ఈమె ఎవరు? ఈమెను కల్సుకున్నావా?”

“అరుణ్! నాపైన విశ్వాసం ఉంచు ఈమె ఎవరో నాకు తెలియదు ఇదంతా అబద్ధం నీమీదగౌరవం నా కెప్పుడూ ఒకటే అరుణ్! ఈ సంకుచిత జాతి భేదాలు, అభిప్రాయాలు నీపైన నాకున్న అభిప్రాయాన్ని మార్చలేవు ” అరుణ్ ఆమె కనుకొలకుల్లో బాష్పబిందువు చూశాడు

“నీ మనస్సుని కష్టపెట్టాను జయంతీ! నిన్ను పూర్తిగా విశ్వసిస్తాను ” ఆమె కృతజ్ఞతతో అతనివైపు చూసింది

ఈ సంఘటన జరిగినప్పటినుంచీ, అరుణ్ జయంతితో అంతగా మాట్లాడటంలేదు ఈ విషయం ఆమెని చాలా బాధపెడు తోంది ఒకనాడు రైల్లో అడిగింది

“నామీద నీకింకా విశ్వాసంలేదా! కోపం వచ్చినట్లుంది నీకు ”

అరుణ్ తొల్త ఆకాశంవైపు తరువాత ఆమెవైపు చూశాడు ఆకాశంలోని నిర్మలత ఆమెముఖంలో కనిపించింది

“జయంతీ! నువ్వు పొరబడ్డావు మొదటిది నీమీద కోపం రావడానికి అవసరం లేదు రెండు వచ్చినా నేనేం చెయ్యలేను ఏమీ అనలేను అన్నా, పడడానికి నీకేం అవసరంలేదు ”

జయంతి జీవితంలో తొలిసారిగా మనస్ఫూర్తిగా ఏడ్చింది

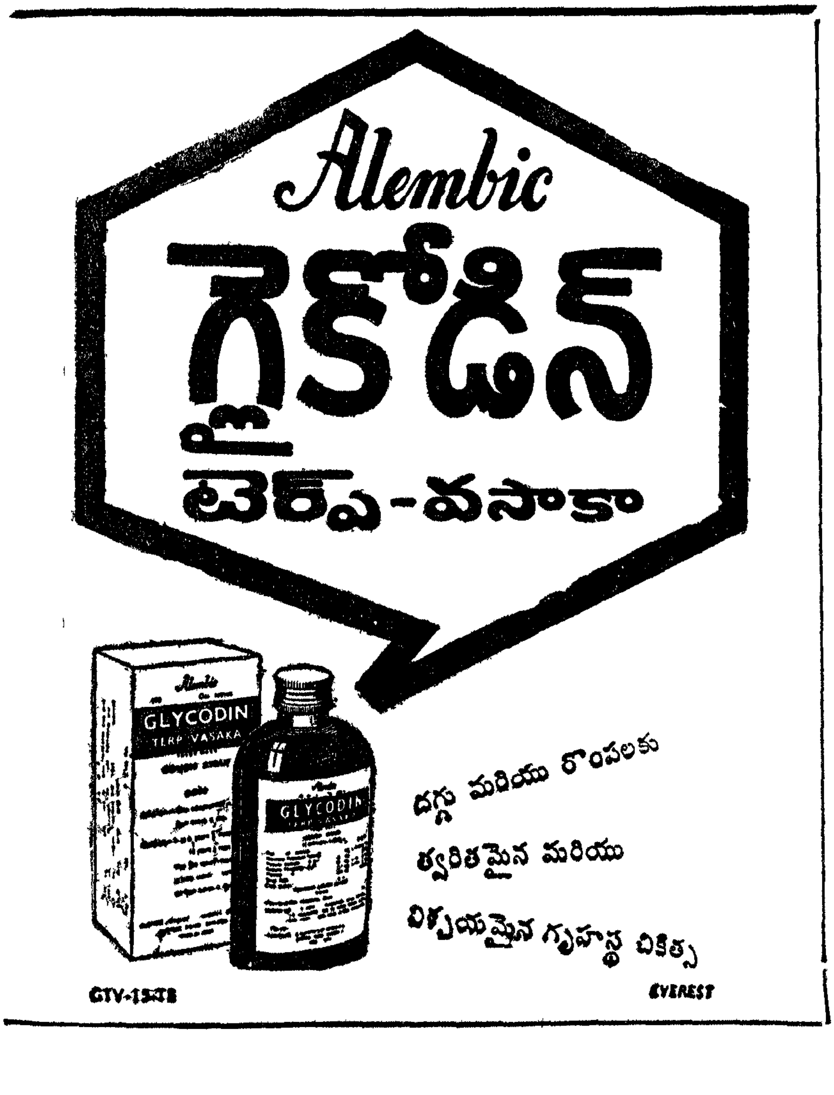

“నిన్ను ఎలాగ నమ్మించేనో నాకు తెలియదు అరుణ్! కాని ఒక్కమాట! నిన్ను కష్టపెట్టడం, అవమానించడం నా ఆశయం కాదు ఒక్కటినమ్ము నా తండ్రి తరువాత, నీ అంతగా నేనెవర్నీ గౌరవించలేదు విశ్వసించలేదు ఒట్టువేసి చెబుతున్నాను ”

“నువ్వు నాకిచ్చిన గౌరవాన్ని నిలబెట్టుకునేందుకు ప్రయత్నిస్తాను జయంతీ!”

ఆ వేళ రాత్రి భోజనాలయిన తరువాత జయంతీ కామేశంగారు ఏదో ఎచ్చాపాటి మాట్లాడుకుంటున్నారు

“అయితేనాన్నా! సంస్కృతి, సంప్రదాయం, ఒకటే అయిన రెండు జాతుల మధ్య సామరస్యం కుదురుతుం దంటావా?”

అనుకోని ఈ పెద్దప్రశ్నకి కామేశంగారు ఆశ్చర్య పోయారు

“ఇంత పెద్దసందేహం కలిగిందేమిటి నీకు?”

“కొన్ని దినాలనుంచి నిన్ను అడుగుదామనుకుంటున్నాను ”

“సామరస్యం ఎందుకు కుదరదో నాకు అర్థంకాదు మనిషిని తయారుచేసేవి పరిస్థితులు, పెంపకం ఉదాహరణకి, నువ్వు తెలుగు మాట్లాడకపోతే, అందరూ నిన్ను మరాఠీ దానివనే అనుకుంటారు ”

“అనుకోనీ నాన్నా! మనం చెడ్డవాళ్ళం కానంత కాలం, ఎవరు ఏ జాతిపేరు పెట్టినా మనకేం?”

ఈ రకమైన సంభాషణలు జయంతినుంచి వినడం, కామేశంగారికి ఇదే మొదలు

“చాలా విచిత్రంగా మాట్లాడుతున్నావు జయంతీ!”

“అవోచ్చు మిమ్మల్ని ఒకకోరిక కోరదామని ఉంది నాన్నా! దానికి ఇది ఉపోద్ఘాతం ”

“నీ పురోగమనానికి తోడ్పడే ఏ మంచి కోరికయినా నేను కాదనను ”

“ఆ మాత్రం ధైర్యం ఇస్తే ఈ కుక్కల అరుపులన్నీ కట్టిస్తాను ”

ఈ ఆఖరి వాక్యం కామేశంగారికి బోధపడలేదు అతను ఆ కుక్కల గురించి అడగనూ లేదు

* * *

“ఈవిడ మా అమ్మగారు!”

తనకి ఎదురుగా, తొమ్మిది గజాల చీరను దోపుకచ్చ కట్టుకొని, నుదటని ఎర్రటి కుంకుమబొట్టు పెట్టుకొని నిల్చున్న ఆవిడకి జయంతి నమస్కారం పెటంది మరాఠీ మాటలాడటంలో జయంతి నేర్పుకి అరుణ్ తల్లి ఆశ్చర్యపోయింది

“నువ్వు మద్రాసీవంటే ఎవరూ నమ్మరు ”

“నేను మద్రాసీని కాను ”

అరుణ్, తల్లికి ఆమె ఆంధ్రదేశపు పిల్లని,

ఆంధ్రులు వేరనీ, మద్రాసీలు వేరని వివరించి చెప్పాను.

"అయితే నువ్వు మాట్లాడే భాష, మా ఇంటపక్కన అయ్యర్ మాట్లాడే భాష వేరన్నమాట"

"ఔను"

లోపలనుంచి అరుణ్ టీ తీసుకొచ్చాడు

"నువ్వు తీసుకొచ్చావా"

"తప్పేం! అన్నపూర్ణా కెఫేలో మనటీ మనం ఎన్నిసార్లు తెచ్చుకోలేదు?"

జయంతి సిగ్గుపడ్డాది

"నాగది చూపిస్తాను రా, జయంతీ!" తనగదికి తీసుకొని వెళ్లాడు

"ఇంగులో ఉన్న ఫోటోలు నీకు తెల్సినవే"

"అరుణ్ ఆయన కార్వే కదూ?"

"ఔను స్త్రీ పునర్వివాహాన్ని ప్రచారం చేసి ఆచరించిన మహనీయుడు"

"మీ మరాఠీ దేశంలో ఇతనంటే ఎంతి గౌరవమో, మా ఆంధ్రలో కంగకూరి వీరేశలింగంగారు అంత గౌరవనీయులు"

"ఏ దేశీసులయితే నేం అరుణ్! వారందరూ చిరస్మరణీయులు అనుసరణీయులు"

"నీ విశాల హృదయానికి నా జోహార్లు జయంతీ!"

"నీ కోపాన్ని భరించగలను కాని, నీ పొగడ్తలని భరించలేను అరుణ్! వసాను"

"జయంతీ!" అరుణ్ తల్లి పిలుపు

"ఈ శ్రీఖండ్ తీసుకొని వెళ్ళు నీకు చెయ్యడం తెలియదేమో! పూరీలలోకి ఇది పెన్నిధి"

జయంతి ఆమె చేతిలోని డబ్బా తీసుకుంది ఆరోజు భోజనాల దగ్గర జరిగినదంతా చెప్పింది తండ్రికి జయంతి ఆయన శాంతంగా విన్నారు

"నీ ఉపోద్ఘాతం వెనకటకథ నాకు అర్థం అయిందమ్మా"

"నాన్నా!"

"నీ వెనకాముందూ ఎవరూ లేరు నాకూ నువ్వు తప్ప ఎవరూ లేరు మీ అమ్మపోయాక అన్ని బంధాలు తెగతెంచుకున్నాను నీ సుఖంకోసం నేను కష్టపడ్డాను నా కర్తవ్యం నా అనంతరం నిన్న లోకంవేలెత్తి చూపినా, ధైర్యంగా నిలబడగలిగే ఆత్మశక్తి నీలో ఉన్నదని నీకుతోస్తే, నీవు అరుణ్‌ని తప్పకుండా పెళ్లి చేసుకో"

జయంతి తన చెవులని తను నమ్మలేకపోయింది వివాహాలు స్వర్గంలో అవుతాయా? నిజమే నేమో!

* * *

మిత్రులందరూ ఆనందించారు ఈ వివాహాన్ని ఆదర్శమైనదని వర్ణించారు నట రాజన్ అరుణ్‌ని, జయంతినీ అభినందిస్తూ "లీడర్స్ ప్రీచ్ ఇమోషనల్ ఇంటిగ్రేషన్ యూ హేవ్ షోన్ ఇట్," అన్నారు

జయంతి తన ఉద్యోగానికి రాజీనామా ఇచ్చింది అరుణ్‌కి ఎమ్ ఏ ప్యాసయినాక ప్రమోషన్ వచ్చింది

* * *

బాల్కనీలో జయంతి పిల్లాడిని ముద్దులాడుతోంది పక్కనుంచి అరుణ్ చూస్తున్నాడు అతనికి తెలుసు జయంతికి తనంటే సర్వస్వమనీ, తనంటే ఎంతో గౌరవం అని కాని కాని ఆరెండు ఉత్తరాలూ రాసింది తనేనని ఆమెకి తెలీసిననాడు ఆమెకి అతను ఏమీ కాడు. తన జీవితంలో జయంతికి చెప్పని రహస్యం ఇదొక్కటే ఇదొక్కటే! ★